

Metten is weten

Dat vond deze raad al in september 2021 en ik meen dat heel veel Tesselaars dat nog steeds vinden. Het gaat over vertrouwen in de slaappleatsentelling die de gemeente hanteert. Vanuit SKT hebben we een poging gedaan er meer helderheid in te scheppen in het rapport Texel vol? Daarbij hebben we zeker niet de ultieme oplossing kunnen bieden. Wel hebben we een flink aantal constatering en vraagpunten geleverd die ons brengen tot samengevat: de huidige telling is niet transparant, niet controleerbaar, bevat onjuistheden en is onvolledig.

Daar waar op Texel bijna alles wat je doet samenhangt met toerisme is het kunnen meten van de verblijfsrecreatie toch wel het eerste dat een goede getalsmatige onderbouwing nodig heeft. Zeker ook omdat er een limiet geldt voor het aantal slaappleatsen.

Je kunt niet blijven stellen dat je alleen maar planologische bestemde bedden telt terwijl er nog zoveel andere bedden zijn die net zo goed een bijdrage leveren aan de *druk* op Texel. En dat is niet hetzelfde als de subjectieve *druk*te! Het gaat om druk op voorzieningen, op landschap, op Kernwaarden. Ook gasten op niet bestemde bedden veroorzaken afval, vraag naar energie en drinkwater, vergroten de druk op riool- en zuiveringscapaciteit, vragen fietspaden en parkeerterreinen, graskeien in de wegberm, winkel- en restaurantvoorzieningen, huisvesting voor tijdelijk personeel en doen een beroep op huisartsen, apotheek en ambulance.

Ik heb het natuurlijk vooral over logies met ontbijt, de beide havens en de normafwijkingen. Het inconsequente is dat voor deze niet getelde slaappleatsen wél toeristenbelasting moet worden betaald.

We menen dat er een eind moet komen aan die papieren werkelijkheid.

Het argument volgens de toelichting op het huidige bestemmingsplan is, dat men de cijfers door de jaren heen vergelijkbaar wil houden en daarom ook niet aan de norm systematiek wil sleutelen. Dat betekent dat wordt uitgegaan van vaststaande normen en er dus niet per accommodatie wordt gekeken naar het daadwerkelijk aantal bedden. Dat principe lijkt een beetje vreemd: bij een omgevingsvergunning mogen de normen voor pakweg nok- en dakgoothoogte hoogstens met een kruimelbesluit worden overschreden terwijl niet naar overschrijding van het aantal slaappleatsen wordt gekeken. Ook niet als dat 50% afwijkt van de gestelde norm.

Maar goed, zo krijg je wel een mooie statistiek; Maar dat is er dan een die is losgezongen van de realiteit.

Wij denken dat het argument van vergelijkbare cijfers niet steekhoudend is en ook niet meer houdbaar. Waar vroeger nog sprake was van de simpele stacaravan (norm 4) of het simpele zomerhuis (norm 5) is nu sprake van : lodges, mobile homes, chalets, vakantiehuizen, bungalows, villa's, villetta's, vakantie accommodaties, recreatiewoning of een andere benaming. Bijna allemaal kennen ze een verschillende graad van luxe met een al dan niet in pandige berging om net wel/net niet binnen de oppervlakte maat te blijven. En ook verschillen ze in het aantal werkelijke bedden en is dat vaak hoger- en soms ook lager - dan de gemeentelijke norm. Hoe mooi ook uit een oogpunt van diversiteit van aanbod: de normensystematiek die ooit werd ontwikkeld voor zomerhuizen en stacaravans sluit daar niet op aan en is daarom ongeschikt om te blijven hanteren.

Als je niet wil erkennen dat er sprake is van normoversschrijding van het aantal bedden, of het wil wegpoetsen met het argument dat er ook normonderschrijding is, "zodat dat wel tegen elkaar wegvalt" dan wil je dus niet echt meten = weten. Dan komt er geen eind aan de discussie en wordt er beleid gemaakt op een papieren werkelijkheid.

Metten is weten is nodig om beleid te kunnen voeren.

Het is ook nodig om bijvoorbeeld planschade berekeningen uit te kunnen voeren. Nu moet u het bij het volgende agendapunt doen met de bewering dat het bureau denkt dat het wel dertig miljoen Euro zou zijn op basis van 7435 slaapplekken in caravans/chalets die kunnen worden omgezet naar 1487 zomerhuizen (norm 5). Maar heel veel van die caravans/chalets zijn al helemaal geen caravan/chalet meer! Hoe het schadebedrag is berekend weten we overigens ook niet. U kunt daar straks naar vragen.

Tot slot nog even over de totaaltelling bij de vraag Texel vol?

In begin 2012 telde de gemeente *circa* 42.500 slaapplekken, in februari 2016 44.400, in juni 2021 44.057, in oktober 2022 43.696. (maar daarin was niet het hele contingent kamperen bij de boer meegeteld: moet zijn: 43.948). De getallen wisselen.

Frappant is dat volgens de gemeentelijke telmethode er in 12 jaar tijd slechts 1448 slaapplekken zijn bijgekomen. Dat is maar moeilijk te rijmen met de in diezelfde periode toegenomen druk op allerlei voorzieningen.

Om een goed beeld te krijgen van de druk op Texel die verbonden is aan de verblijfsrecreatie moet er volgens SKT op een reële en praktische manier worden geteld. Anders valt er niet te sturen. De raad heeft dat al eerder uitgesproken. Daarom denken wij dat het goed zou zijn als de raad nu aan het college vraagt om met een gedetailleerde schriftelijke reactie te komen op het rapport dat we maakten om daarna het gesprek tussen raad en college beter gefundeerd voort te kunnen zetten over de gewenste telmethodiek.

6 maart 2024

